

Arrest

nr. 237 759 van 1 juli 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 10 februari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 januari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 met betrekking tot de verlenging van de termijnen van de rechtspleging bij de Raad voor vreemdelingenbetwistingen en de schriftelijke behandeling van de zaken, verlengd door het koninklijk besluit van 26 mei 2020.

Gelet op de beschikking van 15 juni 2020, die de partijen in kennis stelt van het motief waarop het beroep op het eerste zicht door middel van een louter schriftelijke procedure kan ingewilligd of verworpen worden.

Gelet op de pleitnota van de verzoekende partij van 27 juni 2020.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1.1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” genomen door de commissaris generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6 §3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer 4en op de bescherming die reeds werd toegekend.

1.2. Waar verzoeker laat gelden dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet overging tot het nemen van de bestreden beslissing binnen de door artikel 57/6, §3, lid 3 van de Vreemdelingenwet gestelde termijn van 15 werkdagen, wijst de Raad er op dat de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Evenmin kan uit het niet nemen van een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat) binnen de door voormeld artikel gestelde termijn worden afgeleid dat het verzoek wél ontvankelijk diende te worden genomen en het CGVS een onderzoek ten aanzien van verzoekers land van herkomst, zijnde Iran, diende te onderzoeken zoals verzoeker suggereert in het verzoekschrift.

2. Uit de gegevens vervat in het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming verkregen heeft in Griekenland. Verzoeker betwist dit niet.

In de bestreden beslissing wordt op duidelijke wijze gemotiveerd dat verzoeker persoonlijk niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die hem in Griekenland verleend werd ontoereikend zou zijn, noch dat hij een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland.

3. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij geen valabele argumenten aanvoert die de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal ontkrachten of weerleggen.

De Raad merkt op dat Griekenland als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan verzoekers status en waarvan hij gebruik kan maken. Hieruit volgt het vermoeden dat de fundamentele rechten van verzoeker er verzekerd zijn, dat de geboden bescherming in wezen doeltreffend is, dat Griekenland het non-refoulement beginsel naleeft en dat de levensstandaard van verzoeker in Griekenland niet gekwalificeerd kan worden als zijnde in strijd met artikel 3 van het EVRM. In navolging van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem in een andere EU lidstaat verleend werd, in casu Griekenland, te weerleggen (HvJ 19 maart 2019, "Ibrahim e.a.", overweging 90 e.v.). Landeninformatie kan weliswaar een belangrijk aspect vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zulk een informatie volstaat niet om a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in een lidstaat internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. De Raad benadrukt dat het duidelijk is dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoeker in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van het verzoek, waar het aan verzoeker toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die hem in Griekenland verleend werd, te weerleggen.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, verzoeker niet aantoonde dat de bescherming die hem in Griekenland verleend werd ontoereikend zou zijn, noch dat verzoeker een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland. Verzoeker slaagt er niet in de in de bestreden beslissing gedane pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontkrachten, nu hij niet verder komt dan het herhalen van zijn verklaringen afgelegd voor het CGVS en hij zich slechts beperkt tot het citeren van bepaalde artikelen uit de Kwalificatierichtlijn. Uit het betoog in het verzoekschrift kan niet blijken dat de levensomstandigheden in Griekenland waarin verzoeker zich bevond een schending uitmaken van artikel 3 van het EVRM. Verzoeker brengt geen argumenten bij die een overtuigende, concrete aanwijzing vormen van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten overstaan van Griekenland en blijft in gebreke om aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken. Bovendien onderscheidt de Raad, op basis van de stukken die voorliggen, geen concrete elementen waaruit het tegendeel blijkt. Dat de levensomstandigheden in Griekenland

moeilijk zijn, betreffen problemen van louter socio-economische aard dewelke niet vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het grondgebied van Griekenland te worden toegelaten.

Verzoeker maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat zijn situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie, noch dat hij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die hem in Griekenland werd verleend, kan stellen.

4. Gelet op het voorgaande lijkt verzoeker geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland."

2. Met toepassing van artikel 3 van voormeld bijzondere machtenbesluit heeft de verzoekende partij een pleitnota overgemaakt. In dit kader dient benadrukt dat de pleitnota niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie en er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

3. Verzoekende partij stelt in de pleitnota van 27 juni 2020 niet akkoord te gaan met voormelde beschikking. Zij benadrukt dat zij wel degelijk verklaard heeft dat zij zonder opvang kwam te zitten in Griekenland en aan haar lot overgelaten werd: *"Zij kwam op straat terecht, werd gediscrimineerd op de arbeidsmarkt en kreeg geen enkele begeleiding om opleidingen te volgen om zich te integreren in de Griekse samenleving. (p. 8-9 CGVS) Men probeerde haar en haar dochter in brand te steken en de Griekse autoriteiten deden helemaal niets om haat te beschermen."* Zij voert aan dat het niet zomaar een blote bewering is, doch wel een lot dat vele vluchtelingen in Griekenland moeten ondergaan en dat bevestigd wordt door verschillende geloofwaardige rapporten. Verzoekende partij citeert in dit verband uit een artikel van Artsen zonder Grenzen en van Refugee Support Agean (RSA) en geeft het volgende aan: *"Dakloos zijn is geen "fait divers". Integendeel, het is één van de meest onmenselijke en vernederende zaken die een individu kan meemaken. Het valt dan ook niet te begrijpen dat de beschikking dit zelfs niet au serieux lijkt te willen nemen."*

De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen niet verder komt dan het herhalen van haar verklaringen afgelegd voor het CGVS en het verwijzen naar informatie betreffende de algemene situatie in Griekenland, zonder daadwerkelijk concrete repliek te formuleren op de in de beschikking van 15 juni 2020 opgenomen grond. Verzoekende partij spuwt met haar betoog dat de beschikking haar verklaringen niet au serieux lijkt te willen nemen, niet meer dan loutere kritiek. Zij gaat er volledig aan voorbij dan haar verklaringen omtrent haar persoonlijke levensomstandigheden op zich niet in twijfel getrokken worden, doch dat na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, verzoekende partij niet aantoonst dat de bescherming die haar in Griekenland verleend werd, ontoereikend zou zijn. De bestreden beslissing duidt op goede gronden en op omstandige wijze het volgende aan:

"Betreffende de door u aangegeven geweldincidenten in het opvangcentrum Diavata waar u lange tijd verbleef, in casu de twee pogingen tot verkrachting door medebewoners van u en uw dochter en de aanval door extremistische bewoners op uw wooncontainer omwille van uw geloofsafval, dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor deze door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Griekenland – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming van de in Griekenland aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in het land dat hem eerder internationale bescherming heeft aangeboden, hetgeen u niet gedaan heeft. Naar aanleiding van de door u aangehaalde eerste poging tot verkrachting van u en uw dochter in dit opvangkamp liet u na de politie in te schakelen en een klacht in te dienen. U deed dit niet omdat de Afghaanse gemeenschap jullie drie belagers uit eigen initiatief reeds uit de opvang zetten (CGVS, p. 14). Dit volstond voor u. Dit kan uw nalaten een klacht neer te leggen geenszins rechtvaardigen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Bij de tweede poging tot verkrachting ging het om twee Algerijnseaders. Deze werden door uw man en omstaanders onderschept en overgedragen aan de politie die ter plaatse was gekomen (CGVS, p. 14-15). Het kamp

is namelijk voorzien van een politiepost die 24/7 bemand is. Zij kwamen ter plaats en gaven hierbij te kennen deze personen te zullen ondervragen en vervolgen (CGVS, p. 15). De volgende dag bleken ze evenwel reeds vrijgelaten te zijn. U zag hen toen immers opnieuw in het opvangcentrum (CGVS, p. 15). Hierop werden ook zij door de andere Algerijnse bewoners in het kamp uit de opvang verwijderd (CGVS, p. 15). U weet niet of zij hierna voor deze feiten ook effectief werden vervolgd (CGVS, p. 15). Hoe dan ook blijkt hieruit wel degelijk dat de Griekse politie heeft opgetreden. Het feit dat de ouders kort daarop in vrijheid werden gesteld wijst niet per se op een gebrekkige hulp of bescherming van de Griekse autoriteiten. Dit kan aan tal van andere factoren te wijten zijn. Naar aanleiding van de aanval op uw wooncontainer vond u dan weer dat de autoriteiten te laat ingrepen. De politie ter plaatse zou gezien hebben dat een groep van ongeveer 200 à 300 personen uw caravan aanvielen, maar zou in eerste instantie niet tussenbeide gekomen zijn om hen te ontzetten. Ze zouden pas ingegrepen hebben nadat een groep Afghanen uit het kamp jullie kwam beschermen. Pas daarna zouden ze zich ter plaatse begeven hebben om vragen te stellen over het gebeuren (CGVS, p. 9). Vervolgens probeerde u een klacht in te dienen, maar werd dit door een lokale korpschef van Thessaloniki afgeraden. Volgens hem zou dit het probleem in het kamp niet opgelost hebben. U zag hier uiteindelijk van af omdat u niet in staat was de gevraagde 200 euro kosten te betalen voor het indienen van een klacht. Uit uw verklaringen blijkt tevens dat de politie naar aanleiding van dit incident met ongeveer 50 agenten ter plaatse kwamen (CGVS, p. 10). De politie van het kamp had immers ter ondersteuning een mobiele eenheid opgeroepen die met drie bussen versterking naar het kamp was gekomen (CGVS, p. 10). Daarnaast kwam ook diezelfde avond de korpschef van Thessaloniki ter plaatse om met uw belagers in dit kamp over het gebeuren te praten en de gemoederen te benaderen (CGVS, p. 10-11). Dat hij u afraadde een klacht in te dienen omdat dit mogelijks de problemen enkel zou verergeren, wijst evenmin op een tekort aan bescherming. Het betrof hier een louter advies dat u perfect naast zich neer had kunnen leggen. Dat u evenwel niet in staat was het gevraagde bedrag neer te leggen voor het indienen van een klacht, wijst evenmin op een gebrekkige bescherming. Uit uw verklaringen blijkt immers dat het hier om een loutere toepassing van de regelgeving gaat die voor iedereen geldt (CGVS, p. 12). Dat u hierbij een bedrag van 200 euro zou zijn gevraagd, is overigens een blote bewering van uw kant die u geenszins staft met enig tastbaar bewijs. De hierboven beschreven maatregelen van de politie naar aanleiding van dit incident (oproepen versterking, aanwezigheid ter plaatse, interventie gevolgd door latere tussenkomst van de korpschef) wijst erop dat door de autoriteiten schijnbaar redelijke maatregelen hebben genomen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade. Hoe dan ook diende u geen klacht in tegen de politie voor dit in uw ogen ontoereikende optreden. Als verklaring voor uw nalaten gaf u te kennen niet te hebben geweten tot wie u zich hiervoor moest richten (CGVS, p. 12). Nochtans was u ontevreden over hun houding en blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat er mogelijkheden zijn om naar aanleiding van problemen met de politie klacht in te dienen, onder meer bij de ombudsman. Voorts kan in dit verband wederom herhaald worden dat u in Griekenland over het statuut van vluchteling beschikt en dat u bijgevolg gebruik kunt maken van de rechten en voordelen hieraan verbonden. Griekenland als EU-lidstaat is een rechtsstaat die de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden heeft onderschreven. Aansluitend hierop dient er tevens op gewezen te worden dat u naar aanleiding van de bedreigingen die via Facebook ontving naliert hiervan melding te maken bij de politie. Uw motivatie om dit niet te doen, met name dat u geen vertrouwen meer had in de politie na deze aanval op uw wooncontainer in het opvangcentrum Diavata, kan uw nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen (CGVS, p. 12). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Ook hier dient opgemerkt te worden dat de autoriteiten maar kunnen optreden als ze van de feiten op de hoogte worden gesteld. Gezien de uiterst beperkte stappen die u ondernam om de bescherming van de Griekse autoriteiten in te roepen – u liet immers meerdere keren na een beroep te doen op hen en wanneer u ontevreden was over het optreden van de politie liet u na zich tot de hogere autoriteiten in Griekenland te richten - ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van nationale hulp en/of bescherming van de in Griekenland opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming in België voor u de enige overgebleven uitweg is.

U verklaarde daarnaast de levensomstandigheden in Griekenland uitermate slecht waren. U leefde er enige tijd in erbarmelijke omstandigheden in het gesloten centrum in Orastazia, u kon er als vluchteling geen werk vinden en beschikte er na het bekomen van uw verblijfsstatus niet langer over huisvesting of financiële ondersteuning, waardoor u het moeilijk had en uit noodzaak her en der bij vrienden onderdak moest zoeken in Athene en Thessaloniki waardoor op haar beurt uw dochter ook niet naar school kon gaan.

Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden. Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de vluchtelingenstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Betreffende uw opsluiting in een gesloten centrum in Orastazia direct na uw aankomst in Griekenland dient erop gewezen te worden dat het Commissariaat-generaal niet meteen betwist dat de detentie-omstandigheden in Griekenland niet altijd ideaal zijn. U had het in dit verband over slechte hygiënische situatie in het centrum waardoor uw dochter er bovendien een huidziekte opliep (CGVS, p. 8). Uit uw verklaringen blijkt evenwel ook dat u kort na het indienen van uw verzoek om internationale bescherming in Griekenland werd vrijgelaten en in een open opvangcentrum terecht kwam, waar u met een andere gezin een wooncontainer ter beschikking werd gesteld (CGVS, p. 8). Daarnaast kan hier nog aan worden toegevoegd dat uw situatie als persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland fundamenteel verschillende is van uw situatie toen. U verbleef in dit gesloten centrum direct na uw aankomst in Griekenland en had zelfs op dat ogenblik nog een verzoek om internationale bescherming ingediend. Zoals hierboven reeds aangestipt zijn aan uw beschermingsstatus in Griekenland bepaalde rechten verbonden inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen.

Wat betreft uw verklaringen dat het moeilijk is om in Griekenland werk te vinden en dit omdat de Grieken u als vluchteling geen werk geven, dient vooreerst te worden opgemerkt dat u zelf aangaf dat het voor de Grieken tevens zeer moeilijk is om werk te vinden. Omwille van de hoge werkloosheid zouden velen onder hen emigreren (CGVS, p. 9). In die zin geeft u zelf aan dat u als vluchteling niet echt werd benadeeld in Griekenland, dat de situatie om werk te vinden voor iedereen uiterst moeilijk is. Daarnaast gaf u te kennen twee à drie maanden na uw aankomst in Griekenland van de Griekse autoriteiten de toelating te hebben gekregen om te werken (CGVS, p. 12). Via het lokale Blue Refugee (Center) in Thessaloniki kon u tevens een Griekse taal cursus volgen. U kreeg toegang tot deze organisatie via uw asielprocedure. Vervolgens zouden zij voor u op zoek gegaan zijn naar werk. Drie keer zou u zich via evenwel zonder resultaat via dit centrum bij een potentiële werkgever aangeboden hebben (CGVS, p. 8, 12-13). Aldus blijkt uit uw verklaringen dat u duidelijk de mogelijkheid werd geboden zich klaar te stomen voor de Griekse arbeidsmarkt. Aansluitend op voorgaande dient evenwel ook te worden opgemerkt dat u reeds één à twee maanden nadat u een reistitel werd afgeleverd, Griekenland verliet om in Nederland een verzoek om internationale bescherming in te dienen (CGVS, p. 8). Toen dit mislukte en u hierop moest terugkeren naar Griekenland, verliet u kort daarna opnieuw Griekenland richting België. Er kan dan ook maar bezwaarlijk gesteld worden dat u doorgedreven inspanningen heeft geleverd om uw leven in Griekenland, na het verkrijgen van uw beschermingsstatus, op te bouwen. Het wijst er ook op dat u nooit de intentie hebt gehad om in Griekenland te blijven.

Wat betreft het gegeven dat u na het verkrijgen van uw status in Griekenland de opvang diende te verlaten en geen huisvesting meer werd aangeboden, alsook dat hierna -nadat u uw bijhorende reistitel verkreeg - uw financiële ondersteuning via het Rode Kruis werd stopgezet (CGVS, p. 13), dient te worden opgemerkt dat ook hier uit niet blijkt dat deze maatregelen ten onrechte zouden genomen zijn

en niet het gevolg zouden zijn van een loutere toepassing van de regelgeving terzake. Dat u na het bekomen van uw status in Griekenland niet meer voldeed aan de voorwaarden tot het verkrijgen van deze ondersteuning behoort tot de soevereine bevoegdheid van elke staat. Ook hier kan niet gesteld worden dat u om de een of andere reden geïsoleerd en/of onrechtmatig behandeld zou zijn door de Griekse autoriteiten. Luidens uw verklaringen kon u overigens hierna terecht bij vrienden in Thessaloniki en Athene die jullie onderdak gaven (CGVS, p. 11).

Wat betreft uw psychische problemen waarmee u sinds uw verblijf in Griekenland wordt geconfronteerd, dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen en de door u neergelegde medische attesten blijkt dat u hiervoor in Griekenland terecht kon bij de NGO Antigone en Solidarity Now of Blue Refugee Center, waar u psychologische steun en begeleiding kreeg aangeboden door een psycholoog (CGVS, p. 16 en 17). Hieruit blijkt uw toegang tot de psycho-medische gezondheidszorg in Griekenland. U heeft bijgevolg niet aannemelijk gemaakt dat u voor deze problemen in Griekenland geen behandeling kon krijgen. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Gelet op de voorafgaande vaststellingen dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden."

Verzoekende partij slaagt er niet in de in de bestreden beslissing gedane pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontcrachten, nu zij niet verder komt dan het summier herhalen van eerder afgelegde verklaringen. Uit het betoog in de pleitnota kan niet blijken dat de levensomstandigheden in Griekenland waarin verzoekende partij zich bevond een schending uitmaken van artikel 3 van het EVRM. Verzoekende partij brengt geen argumenten bij die een overtuigende, concrete aanwijzing vormen van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten overstaan van Griekenland en blijft in gebreke om aan te tonen dat haar levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken. Bovendien onderscheidt de Raad, op basis van de stukken die voorliggen, geen concrete elementen waaruit het tegendeel blijkt. De Raad herinnert eraan dat de loutere verwijzing naar algemene landenrapporten niet volstaat om vast te stellen dat elke vluchteling die in het land verblijft er een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt. Dat de levensomstandigheden in Griekenland moeilijk zijn, betreffen problemen van louter socio-economische aard dewelke niet vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande toont verzoekende partij niet concreet aan dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen. Bovendien heeft verzoekende partij evenmin op concrete wijze aannemelijk gemaakt dat zij geen beroep kon doen of zou kunnen doen op de bescherming van de Griekse autoriteiten, en kunnen er in hoofde van verzoekende partij geen indicaties van een doorslaggevende kwetsbaarheid worden ontwaard. Verzoekende partij maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geïd door het EHRM en het HvJ, noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend kan stellen.

4. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Verzoekende partij brengt geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één juli tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS